

"Eğer uhrevî meziyetler ise, zaten onlarda haset olamaz. Eğer onlarda dahi haset yapsa, ya kendisi riyâkârdır; âhîret malını dünyada mahvetmek ister." ifadesini izah eder misiniz?

Hased başka birinin elinde bulunan malını, güzelliğini, makamını ve evlatlarını kıskanmak ve onların yok olmasını istemektir.

Hased ilâhî takdire razı olmamaktır. Nitekim Yüce Rabbimiz bir ayette mealen şöyle buyurmaktadır: **"Allah'ın sizi birbirinize üstün kılmasına hased etmeyiniz."** (Nisa Suresi, 4/32)

Hased eden kişi, Cenab-ı Hak'ın taksimatına karşı gelmiş, kendi kısmetine razı olmamış ve kaderi tenkid etmiş olur.

"Kaderi tenkid eden, başını örse vurur, kırar. Rahmete itiraz eden, rahmetten mahrum kalır." (Mektubat)

Bir ayette mealen şöyle buyrulur: **"Yoksa onlar, Allah'ın lütfundan verdiği şeyler için, insanlara hased mi ediyorlar?"** (Nisa Suresi, 4/54)

Bir insan, bir başkasının mazhar olduğu maddî veya manevî ihsanlara kendisinin de erişmesini arzu edebilir. Bu hased değil, gıptadır. Hasette ise, hased edilen şahıstan o ihsanın mutlaka geri alınması arzu edilir. Yani, zengin komşusuna hased eden adamın temel hedefi, kendisinin zengin olması değil, komşusunun fakir olmasıdır. Bu ise, ancak münafıklara yakışacak kadar aşağı ve bayağı bir düşüncedir.

Hasetlik insanları mutsuz ve huzursuz eder. Bu ateşe gönlünü kaptıran kimse hem kendi rahatını bozar hem de başkalarını rahatsız eder. Hased eden kişi ruhunu azab içinde koyar.

Cenab-ı Hak her insanı farklı kabiliyetlerde yarattığı gibi, onların makam ve servetlerini de farklı olarak takdir etmiştir.

"Her şey kader ile takdir edilmiştir, kısmetine razı ol ki rahat edesin." (Mesnevi-i Nuriye)

Başkasının elindeki nimetlere göz dikmek ve hased etmek Allah'ın takdirine razı olmamaktır. Fakirliği ve zenginliği dilediğine veren Cenâb-ı Hak'tır. Zenginlik de fakirlik de birer imtihandır. Her insan farklı şekilde imtihan olmaktadır.

Güzel hasletleri olan kişileri kıskanmak, zımnî olarak Allah'a karşı bir itirazda

bulunmak demektir. İmanlı samimi bir mü'min, her halükârda Allah'a teslim olur ve O'nun taksimine ve takdirine rıza gösterir.

Şuurlu bir mü'min Allah'ın yasakladığı her türlü çirkin işlerden uzak durur, emirlerini yerine getirir, hırs, hased, yalan, gıybet gibi kötü hasletlerden uzak durur. İnsanlarda olan mal, mülk, servet ve makamın Allah'ın ikramı, imtihan vesilesi ve geçici olduğunu bilir.

Bir kişinin dindar olması, Allah'a çok ibadet etmesi gibi meziyetleri ve güzel hasletleri kıskanılamaz bilakis takdir edilir ve imrenilir. Eğer o kişiye bundan dolayı hasetlik edilirse, Allah'a olan imanımızda zafiyet var demektir.

Yine birisi çok güzel hitabeti ile hakkı tebliğ ediyor, insanları hakka ve imana davet ediyor, Allah'ın rızasını kazanacak hayırlı işlerle meşgul oluyorsa; onu takdir etmemiz gerekir. "Güzel hitabeti ile insanlara neden tesir ediyor, neden onların teveccühünü kazanıyor? diyerek onu kıskanmak, rahatsız olmak hatta husumet beslemek, kişinin ne derece samimiyetsizliğini, gösterişi ve teveccüh-ü nâsı ne kadar sevdiğini gösterir. Demek ki o hasletler kendisinde olsa insanların teveccühünü kazanmak için kullanacak.

Hulasa, Allah'ı seven kişi, Allah'ın sevdiğini de sever; ikram ve ihsanından memnun kalır.